

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/495/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115230781
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7115230781.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu G. podnik mesta H., s.r.o., so sídlom H., Z. J. XX, IČO: 44518684, proti žalovaným 1/ S. A., nar. XX.X.XXXX, bytom H., kpt. Z. X a 2/ O. N., nar. X.X.XXXX, bytom H. - J. Z., o zaplatenie 111,54 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C 469/2015-23 zo 14.1.2016 Okresného súdu Košice

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) napadnutým uznesením konanie voči žalovanému 2/ zastavil.
2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným 13.11.2015 domáhal (pôvodne aj proti žalovanej M. H.), aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 111,54 € s prísl. a trovy konania.
3. Po späťvzátí žaloby proti žalovanej M. H., súd uznesením 17C 469/2015-66 z 23.8.2016 konanie proti nej zastavil.
4. Súd z výpisu z registra obyvateľov SR zistil, že žalovaný 2/ má hlásený trvalý pobyt v Českej republike, v Stachove.
5. Po právnom posúdení podľa čl. 4 bod 1, čl. 5 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“), § 103, § 104 O.s.p. konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom prípade vo vzťahu k žalovanému 2/ ide o spor s medzinárodným prvkom, aplikoval ustanovenia citovaného Nariadenia a dospel k záveru, že nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie vo veci, pričom nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľnou prekážkou konania, preto konanie v zmysle § 104 ods.1 O.s.p. zastavil.
6. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktorý mal za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, keď aplikoval čl. 4 bod 1 Nariadenia napriek tomu, že mal na daný prípad aplikovať čl. 8 bod 1 Nariadenia, v zmysle ktorého „osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať, ak ide o jedného z viacerých žalovaných na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach“. Žalobca namietal aj odňatie možnosti konať vydaním prekvapivého rozhodnutia súdom prvej inštancie. Navrhol zrušiť uznesenie a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie dňa 8.2.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

9. Podľa § 470 ods.1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016). Podľa ust. § 470 ods.2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Súd prvej inštancie konanie proti žalovanému 2/ zastavil z dôvodu, že vo vzťahu k nemu ide o spor s medzinárodným prvkom, čo spôsobuje nedostatok právomoci súdu konať vo vzťahu k nemu.

11. Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať (podmienky konania).

12. Podľa ust. § 104 ods.1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (ide aj o prípad právomoci cudzozemského orgánu).

13. Ustanoveniam § 103 a § 104 O.s.p. zodpovedá v Civilnom sporovom poriadku ust. § 161 ods.1 a 2 CSP, podľa ktorého: a/ ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“), b/ ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie je povinnosťou slovenských súdov aplikovať predpisy Európskeho spoločenstva týkajúce sa právomoci súdov na prejednanie sporov, ktoré majú prednosť pred zákonmi (čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky). Právomoc súdov v sporových, občianskych a obchodných veciach je upravená Nariadením Rady (ES) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „cit. nariadenie“), ktoré je súčasťou sekundárneho komunitárneho práva s priamou aplikovateľnosťou vo všetkých členských štátoch Európskej únie.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal žalovaný 2/ bydlisko v inom členskom štáte, preto aplikoval čl. 4 bod 1 Nariadenia, upravujúci všeobecné pravidlo, podľa ktorého, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia možno takéto osoby žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 kapitoly II.

16. Súd prvej inštancii však opomenul pri svojom rozhodnutí, že v predmetnom spore boli pôvodne traja žalovaní, z nich dvaja s bydliskom na území Slovenskej republiky, ktorých žalobca žiadal zaviazat' na plnenie spoločne a nerozdielne.

17. V takomto prípade mal súd aplikovať na prejednávanú vec čl. 8 bod 1 Nariadenia, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať, ak ide o jedného z viacerých žalovaných na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.

18. Tieto predpoklady sú naplnené v prejednáwanej veci, kde je viacero žalovaných s bydliskom na území Slovenskej republiky, ktorí majú byť na plnenie zaviazaní spoločne a nerozdielne.

19. Záverom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v čase jeho rozhodovania bolo bydlisko žalovaného 2/ podľa lustrácie v Registri obyvateľov v Košiciach - Nad Jazerom, kde aj prevzal zásielku súdu (pozri čl. 79).

20. Pretože súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru o nedostatku právomoci slovenského súdu na konanie vo vzťahu k žalovanému 2/, odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods.1 písm. a/ CSP zrušil napadnuté uznesenie a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).